

«У ролі військового я вперше»: актор-захисник Богдан Соломка розповідає про службу в армії та театрі

Актор театру та кіно - до 24 лютого та військовий парамедик - після. Богдан СОЛОМКА отримав відмову у військкоматі, але долучився до бійців «Правого сектора». Зараз вокаліст, а також колишній бодібілдер служить у складі одного з підрозділів ЗСУ. Про це він розповів в інтерв'ю для Бутусов+. «Сарненські новини» збирали цитати талановитого земляка, родом із Сарн, про акторство, музику, українську культуру та військову службу.

➔ 3 стор.

«У ролі військового я вперше»: актор-захисник Богдан Соломка розповідає про службу в армії та театрі

(Закінчення. Початок на 1-ій стор.).

Коли лежиш у багнюці з автоматом — скукаєш за сценою

— Я актор театру та кіно. Працюю і служу в театрі мюзиклу. До повномасштабної війни займався акторською кар'єрою. 24 лютого нас усіх розбудили ракети. І вже після цього ні для якого акторства немає часу. З дитинства займаюся музикою, співом. Був у Рівненській обласній філармонії вокалістом. Коли переїхав до Києва, працював уже в театрі мюзиклу. У мене мама скрипачка. Вона прищепила мені любов до музики, любов взагалі до чогось високого, бо дуже довго противився, ніби це все мені не треба, це для дівчат. Але згодом усе стало на свої місця.

Мій улюблений мюзикл «Нотр-Дам де Парі». Я там грав Клопена, батька Есмеральди. Потім почали запрошувати в кіно. Вже Perezнімався в усіх серіалах, які транслюють у нас на ТБ: «Одного разу під Полтавою», «Країна У», «Слід», «Кріпосна». Грав в епізодах, невеликих ролях. Більше люблю театр, де можна обмінюватися флюїдами з глядачем, бачити всі ті емоції, реакції, де сам проживаєш цю роль. Легше грати з глядачем, ніж із камерою.

Інколи дуже сумую за професією. Ну от коли лежиш у багнюці з автоматом, думаєш: на сцену б зараз.

Служити легше, ніж залишатися вдома

— У ролі військового я вперше. Колись ніколи не подумав би, що буду пов'язаний з армією. Жив під Києвом, у Бучанському районі. Мене розбудила дружина (у день вторгнення росії — прим. ред.), бо дуже міцно сплю. Каже: почалися прильоти. У нас уже були зібрані речі, щоб завезти її та тещу на Західну Україну. Я поїхав до своєї мами, бо тата вже

по повісті забрали в армію. Побув трошки з нею, але не міг удома сидіти. Тобто мені тут нести службу зараз легше, ніж залишатися вдома. Не спав, постійно було відчуття тривоги, ніби щось мав робити. Із братом волонтерили ще з 2014-2015 років. Ми для батальйону «Горинь» багато робили. У військкоматі нас не взяли. Побачили, що проходить набір у «Правий сектор». Набрали номер телефону й поїхали.

Культура, яка виховала катів і злочинців, не має право на життя

— Те, що багато акторів, митців, талановитих людей із культури пішли на війну за покликком серця, сильно вдарить по культурі. Але це лише якщо оцінювати в короткому періоді. Якщо казати в глобальному плані, тобто про десятки років чи століття, то наші діти зараз бачать, що Україна повинна мати свою незалежну культуру, зберігати своє. Думаю, це дасть ще більший розвиток для України. Він завжди проходить через біль і кров. Для того, щоб Україна відродилася, переродилася й отримала якийсь нове відображення в дійсності, має пройти оцей етап жертви. Тобто маємо заплатити ту жертву за 30 років незалежності, за які ми не вкладали ні в українську культуру, ні в її розвиток.

У нас просто запихали цю малоросійську культуру. От чому я знаю російську мову? Тому що з дитинства чую її по телевізору. У нас є хороше, класне своє. Якщо російська культура виховала таких катів, злочинців, гвалтівників, вона не має права на життя. Для нас це не буде велика втрата. Краще хай Квітки-Основ'яненка буде вулиця, а не того Пушкіна. Діячі російської культури, особливо в сучасному світі, взагалі все мистецтво перетворили в простий бізнес. Коли людина щось створює, вона не робить це від себе, бо хоче дати світу. Вона створює під формат для того, щоб продати,

а для цього потрібно завжди бути в правильному місці. І російські музиканти, діячі культури завжди в правильному місці — біля тих, хто керує і робить свій формат для того, щоб зомбувати народ. Хоча цей народ і хоче, щоб його зомбували.

У мистецтві теж є дисципліна

— Я доволі дисциплінований. У мене є таке хобі — збирати професії. Я не тільки актор театру та кіно, а і вокаліст, тренер у тренажерному залі, займався бодібілдингом і маю титул чемпіона України, займався стронгменом.

Багато хто думає, що творчість — це щось космічне, де ти літаєш. У мистецтві теж є дисципліна. Якщо візьмемо музику, наприклад, там є такий предмет — гармонія. І там усе чиста математика: формули, як треба ставити акорди, в якій послідовності і з чого вони складаються. Тому це теж свого роду дисципліна. Щоб навчитися грати на фортепіано чи співати нормально, треба, вибачте, сидіти на дупі біля того фортепіано та 6 годин у день займатися. Більшість тих творчих людей, що літають у небесах, це більше образ, аби люди думали, що творчість — не для всіх. Хоча прокидатися рано мені важко завжди, вокалісти встають в обід, бо голос зранку спить.

Щоб перемогти, треба завершити війну на червоній площі

— Для того, щоб закінчити війну перемогою, треба завершити її на червоній площі з повною капітуляцією росії. А так ця війна буде періодично ще тривати. Щодо моєї мотивації — важко сидіти вдома, знаючи, що ти здоровий опецьок, який може допомогти й бачити, як ті виродинки катують дітей, гвалтують жінок. Просто розумієш: якщо не зупинити їх тут, вони будуть у тебе вдома.